

Numai atunci

Florinpaun

Numai atunci,
Când dezbrăcații, cu pară cată să se-ngâne,
Sub invidia luminii, pânditoare să-i amâne,

Numai atunci,
Când ochi pe ochi, în a lor taine adâncesc,
Iar de-al clipirii obicei, nici că-și amintesc,

Numai atunci,
Când după vruta inimii și mutilați de pasiune,
Ni-s recoltați îndrăgostiții și dârji în misiune,

Numai atunci,
Când poetul netezește dulce versul pe hârtie,
Cu-a lui muze roase, ce scuturate-s din cutie,

Numai atunci, rog, Făuritorule, să te-odihnești...